Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 18 september 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Direkt beskattning – Direktiv 90/434/EEG – Direktiv 2009/133/EG – Artikel 8 – Kapitalvinster vid utbyte av värdepapper – Överlåtelse av värdepapper som erhållits vid utbytet – Uppskjuten beskattning av kapitalvinsten – Beskattning av aktieägare – Beskattning enligt olika regler för beskattningsunderlag och för skattesatser – Avdrag från beskattningsunderlaget med beaktande av tiden för innehavet av värdepapprena”

I de förenade målen C-662/18 och C-672/18,

angående två beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, från Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike), av den 12 oktober 2018 som inkom till domstolen den 23 respektive den 29 oktober 2018, i målen

AQ (C-662/18),

DN (C-672/18)

mot

Ministre de l’Action et des Comptes publics,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden F. Biltgen samt domarna J. Malenovský och C.G. Fernlund (referent),

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– AQ och DN, genom M. Bornhauser och N. Canetti, avocats,

– Frankrikes regering, genom A. Alidière, E. de Moustier och D. Colas, samtliga i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom W. Roels och N. Gossement, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: franska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Respektive begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 8 i rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 2009, s. 34) och artikel 8 i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater (EGT L 225, 1990, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 20).

2 Respektive begäran har framställts i mål mellan, å ena sidan, AQ (C-662/18) och DN (C-672/18) och, å andra sidan, skattemyndigheten, angående skattemyndighetens beslut att vid beskattningen av kapitalvinster vars beskattning har skjutits upp enligt artikel 8 i vart och ett av dessa direktiv och av kapitalvinster som har realiserats vid överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i samband med ett utbyte, inte tillämpa ett allmänt avdrag på dessa räknat från dagen för förvärvet av de utbytta värdepappren.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I likhet med vad som anges i skäl 1 i direktiv 2009/133, kodifierades direktiv 90/434 genom direktiv 2009/133, där direktiv 90/434 hade ändrats flera gånger och på ett väsentligt sätt.

4 Skälen 2–5 och 10 i direktiv 2009/133 motsvarar i huvudsak skälen 1–4 respektive 8 i direktiv 90/434. Artikel 8.1, 8.4, 8.6 och 8.7 i det första av dessa direktiv motsvarar i allt väsentligt artikel 8.1 och 8.2 i sistnämnda direktiv.

5 Skälen 2–5 och 10 i direktiv 2009/133 har följande lydelse:

”(2) Fusioner, fissioner, partiella fissioner, överföring av tillgångar och utbyte av aktier och andelar som berör bolag i olika medlemsstater kan vara nödvändiga för att inom gemenskapen skapa betingelser liknande dem som råder på en inre marknad och sålunda säkerställa att en sådan inre marknad fungerar väl. Sådan verksamhet bör inte hindras av restriktioner, olägenheter eller snedvridningar, t.ex. sådana som härrör från skattebestämmelserna i medlemsstaterna. För detta ändamål är det nödvändigt att för sådana förfaranden föreskriva skatteregler som är neutrala från konkurrenssynpunkt, för att tillåta företagen att anpassa sig till den inre marknadens behov, öka sin produktivitet och förbättra sin internationella konkurrensförmåga.

(3) Skattebestämmelserna missgynnar sådana förfaranden i jämförelse med dem som avser bolag i samma medlemsstat. Det är nödvändigt att undanröja dessa nackdelar.

(4) Det är inte möjligt att uppnå detta syfte genom att på gemenskapsnivå utvidga de system som är i kraft i medlemsstaterna, eftersom skillnader mellan systemen tenderar att skapa snedvridningar. Bara ett gemensamt skattesystem kan ge en tillfredsställande lösning i detta hänseende.

(5) Det gemensamma skattesystemet bör undvika beskattning av fusioner … samtidigt som det bör värna om den medlemsstats ekonomiska intressen där överlåtande eller förvärvat bolag är hemmahörande.

…

(10) Tilldelning till delägarna i det överlåtande bolaget av andelar i det övertagande eller förvärvande bolaget bör inte i sig leda till någon beskattning hos dessa delägare."

6 Enligt artikel 2 e i samma direktiv avses med *utbyte av aktier eller andelar* "ett förfarande varigenom ett bolag förvärvar en sådan andel i ett annat bolags kapital att det erhåller röstmajoritet i det bolaget".

7 I artikel 8 i samma direktiv föreskrivs följande:

"1. Vid fusion, fission eller utbyte av aktier eller andelar får tilldelningen av värdepapper i det övertagande eller förvärvande bolaget till en delägare i det överlåtande eller förvärvade bolaget i utbyte mot värdepapper i det senare bolaget inte i sig leda till beskattning av inkomst, vinst eller kapitalvinst hos denna delägare.

…

4. Punkterna 1 och 3 ska gälla endast om delägaren inte åsätter de mottagna värdepappren ett skattemässigt värde som är högre än det som de utbytta värdepappren hade omedelbart före fusionen, fissionen eller utbytet av aktier eller andelar.

…

6. Tillämpningen av [punkt] 1 … ska inte hindra medlemsstaterna från att beskatta den vinst som uppstår vid en senare överlåtelse av de mottagna värdepappren på samma sätt som de beskattar vinst som uppstår vid överlåtelse av de värdepapper som innehades före förvärvet.

7. Vid tillämpningen av denna artikel ska med skattemässigt värde avses det värde med utgångspunkt i vilket en vinst eller förlust beräknas vid beskattning av inkomst, vinst eller kapitalvinst för en delägare i bolaget.

…"

Fransk rätt

Nationell lagstiftning

– Nationell lagstiftning som är tillämplig i målen C-662/18 och C-672/18

8 I artikel 150–0 D i Code général des impôts (den allmänna skattelagen) (nedan kallad CGI), i dess lydelse enligt lag nr 2013–1278 av den 29 december 2013 om budgeten för år 2014, som är tillämplig på vinster och utdelningar som uppbärs från och med den 1 januari 2013, anges följande:

"1. …

De nettovinster vid överlåtelser mot vederlag av aktier, andelar, rättigheter i sådana aktier eller andelar eller värdepapper som representerar samma aktier, andelar eller rättigheter som anges i artikel 150–0 A I, liksom de utdelningar som anges i punkterna 7, 7 bis och i de två sista styckena i punkt 8 i del II i samma artikel, artikel 150–0 F samt i artikel 163 quinquies C II 1 minskas med ett avdrag som fastställs på de villkor som föreskrivs i punkt 1 ter eller 1 quater i samma artikel.

…

1 ter. Det avdrag som anges i punkt 1 ska vara

a) 50 procent av nettovinsten eller utdelningen när aktierna, andelarna, rättigheterna eller värdepapprena innehas sedan minst två år men mindre än åtta år vid tidpunkten för överlåtelsen eller utdelningen.

b) 65 procent av nettovinsten eller utdelningen när aktierna, andelarna, rättigheterna eller värdepapprena innehas sedan minst åtta år vid tidpunkten för överlåtelsen eller utdelningen.”

9 I artikel 17 III i lag nr 2013–1278 föreskrivs följande:

”I och II är tillämpliga på vinster som realiseras och utdelningar som uppbärs från och med den 1 januari 2013, med undantag av 1° och 4° i D, E, tjugotredje och tjugofjärde styckena i 2° i F, G och H, b och c av 1° i K, L, 1° och 3° i N, O, R och W i I och 2° i II, som är tillämpliga på vinster som realiseras och utdelningar som uppbärs från och med den 1 januari 2014. M och V är inte tillämpliga på skattskyldiga som den 31 december 2013 har rätt till att beskattningen skjuts upp enligt artikel 150–0 D bis, i den lydelse som var i kraft vid denna tidpunkt.”

– *Tillämplig nationell lagstiftning i mål C-662/18*

10 Följande föreskrivs i I i artikel 150–0 B ter CGI, i dess lydelse enligt artikel 18 i lag nr 2012–1510 av den 29 december 2012 om ändring av budgeten för år 2012, som är tillämplig på kapitalvinster som realiserats från och med den 14 november 2012:

”Beskattningen av kapitalvinst som realiseras direkt eller genom en mellanhand i samband med en överföring av värdepapper, av bolagsrättigheter, värdepapper eller därtill knutna rättigheter, såsom dessa definieras i artikel 150–0 A till ett bolag som är skattskyldigt till bolagsskatt eller motsvarande skatt, ska skjutas upp om villkoren i III i denna artikel är uppfyllda …”

11 I artikel 200 A CGI, i dess lydelse enligt artikel 34 i lag nr 2016–1918 av den 29 december 2016 om ändring av budgeten för år 2016, föreskrivs följande:

”…

2. De nettovinster som erhållits på de villkor som anges i artikel 150–0 A ska beaktas vid fastställandet av den totala nettoinkomst som definieras i artikel 158.

…

2 ter. a. De kapitalvinster som anges i I i artikel 150–0 B ter ska inkomstbeskattas med den skattesats som motsvarar förhållandet mellan följande:

– täljaren, som utgörs av resultatet av skillnaden mellan, å ena sidan, den skatt som hade uppkommit för året för överföring vid en tillämpning av artikel 197 på summan av samtliga kapitalvinster som anges i första stycket i a och av de kapitalvinster som beskattas för samma år på de villkor som anges i samma artikel 197, och, å andra sidan, den skatt som ska betalas för samma år och som fastställs i enlighet med villkoren i nämnda artikel 197,

– nämnaren, som utgörs av all den kapitalvinst som anges i första stycket i a och har återgetts i andra stycket i a.

Vid fastställandet av den skattesats som anges i första stycket i a ska kapitalvinsten i samma första stycke i förekommande fall minskas med det enda avdrag som anges i 1 i artikel 150–0 D.

Den skattesats som är tillämplig på kapitalvinster som följer av överföringar som gjorts mellan den 14 november och den 31 december 2012 fastställs undantagsvis i enlighet med A i IV i artikel 10 i lag nr 2012–1509 av den 29 december 2012 om budgeten för år 2013.

…”

12 Enligt artikel 10 IV A i lag nr 2012–1509 beskattas de kapitalvinster som anges i artikel 150–0 B ter I som uppkommit efter överföringar som genomförts mellan den 14 november och den 31 december 2012 med en fast skattesats på 24 procent eller, när samtliga villkor som anges i artikel 200 A 2 bis i dess lydelse enligt samma lag, med en fast skattesats på 19 procent enligt artikel 200 A 2 bis.

13 Enligt artikel 17 III i lag nr 2013–1278 ska de avdrag för innehavstiden som föreskrivs i artikel 150–0 D 1 ter och 150–0 D 1 quater CGI, som tillämpas på nettovinster som erhållits på villkor som föreskrivs i artikel 150–0 A i samma lag och som beaktas för fastställande av den nettoinkomst som är föremål för progressiv beskattning enligt artikel 200 A 2, tillämpas på kapitalvinster som uppkommit från och med den 1 januari 2013.

– Tillämplig nationell lagstiftning i mål C-672/18

14 I artikel 92 B II CGI, i den lydelse som är tillämplig på värdeökningar som realiserats före den 1 januari 2000, föreskrivs följande:

”1. Från och med den 1 januari 1992, eller den 1 januari 1991 när det gäller överföring av värdepapper till ett bolag som är skattskyldigt till bolagsskatt, får beskattningen av en kapitalvinst vid ett utbyte av värdepapper till följd av offentligt uppköp, fusion, fission, förvärv av en gemensam investeringsfond av ett investeringsbolag med variabelt aktiekapital som genomförts i enlighet med gällande bestämmelser eller en överföring av värdepapper till ett bolag som är skattskyldigt till bolagsskatt, skjutas upp till dess att de värdepapper som mottogs vid utbytet avyttras, köps tillbaka, återbetalas eller annulleras …”

15 I artikel 160 I ter i denna lag, i den lydelse som var tillämplig på kapitalvinster som realiserats före den 1 januari 2000, föreskrivs följande:

”4. ”Beskattning av den kapitalvinst som realiserats från och med den 1 januari 1991 kan vid utbyte av bolagsrättigheter, till följd av en fusion, fission eller överföring av värdepapper till ett bolag som omfattas av bolagsskatt, skjutas upp under de villkor som anges i artikel 92 B II … .”

16 Enligt artikel 200 A 2 CGI, i den lydelse som gällde för inkomster som mottagits från den 1 januari 2013 och till följd av bestämmelserna i lag nr 2012–1509, ska den nettovinst som erhållits under sådana förhållanden som anges i artikel 150-0 A beaktas vid bestämmande av den totala nettovinst som är föremål för en progressiv inkomstbeskattning.

Administrativ doktrin

17 I punkt 130 i de administrativa kommentarer som offentliggjordes i *Bulletin officiel des finances publiques* den 24 juli 2017 med referensen BOI-RPPM-PVBMI-20–20–10 (nedan kallad punkt 130 i de administrativa kommentarerna) anges följande:

”… [A]vdraget för innehavstiden ska inte tillämpas på … de nettovinster vid överlåtelse, utbyte eller överföring som gjorts före den 1 januari 2013 och beskattningen av vilka har skjutits upp på de villkor som anges i artikel 92 B II, artikel 160 I ter och artikel 150 A bis CGI, i den lydelse som gällde före den 1 januari 2000 …”

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

18 Vad gäller mål C-662/18 framgår det av de handlingar som inkommit till domstolen att AQ den 14 december 2012, i samband med ett utbyte av aktier, överförde värdepapper som AQ innehade i ett bolag bildat enligt fransk rätt till ett annat bolag bildat enligt fransk rätt, i utbyte mot värdepapper i sistnämnda bolag. Enligt AQ har detta utbyte av aktier inte gett det förvärvande bolaget majoriteten av rösträttigheterna i det förvärvade bolaget. I samband med denna transaktion uppkom en kapitalvinst, som motsvarade värdet av de värdepapper som utbytts vid tidpunkten för överföringen, efter avdrag för förvärvspriset för dessa värdepapper, och beskattningen av kapitalvinsten sköts upp. Under år 2015 gav den senare försäljningen av de värdepapper som tagits emot i utbyte upphov till att denna kapitalvinst och den kapitalvinst som hade uppkommit med anledning av överlåtelsen av de värdepapper som hade tagits emot i utbyte, beskattades.

19 I enlighet med administrativ praxis beskattades den kapitalvinst vars beskattning hade skjutits upp i ett första skede, i enlighet med punkt 130 i de administrativa kommentarerna, enligt den skattesats som gällde under året för överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte, men utan att något avdrag gjordes för innehavstiden som föreskrivs i den nationella lagstiftningen för kapitalvinster som realiserats från och med den 1 januari 2013. Vidare beräknades avdraget för innehavstiden för de värdepapper som erhållits i utbyte med beaktande av tidpunkten för utbytet och inte av den tidpunkt då de utbytta värdepappren hade förvärvats. Enligt ett beslut från Conseil constitutionnel (Författningsdomstolen, Frankrike) beskattades nämnda kapitalvinst, vars beskattning hade skjutits upp, därefter enligt den skattesats som var i kraft vid överföringen av värdepappren i fråga, det vill säga den skattesats som gällde år 2012.

20 Vad gäller mål C-672/18 framgår det av de handlingar som inkommit till domstolen att DN, i samband med en fusion år 1998 mellan två bolag bildade enligt fransk rätt, i utbyte mot sina värdepapper erhöll värdepapper i det andra bolaget som ingick i denna fusion. Vid detta tillfälle uppkom en kapitalvinst på de utbytta värdepappren och beskattningen av densamma sköts upp. År 2016 avyttrades de värdepapper som hade tagits emot i utbyte, varför uppskjutandet av beskattningen upphörde. Därmed beskattades denna kapitalvinst och den kapitalvinst som hade uppkommit vid överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte.

21 I enlighet med administrativ praxis beskattades den kapitalvinst vars beskattning hade skjutits upp, i enlighet med punkt 130 i de administrativa kommentarerna, med den skattesats som gällde under det år då de värdepapper som erhållits i utbyte avyttrades, men utan att det avdrag för innehavstiden som föreskrivs i nationell lagstiftning gjordes för kapitalvinster som realiserats från och med den

1 januari 2013. Vidare beräknades avdraget för innehavstiden för de värdepapper som erhållits i utbyte med beaktande av tidpunkten för utbytet och inte av den tidpunkt då de utbytta värdepappren hade förvärvats.

22 AQ och DN ansåg att den skattemässiga behandling som punkt 130 i de administrativa kommentarerna ger upphov till inte är förenlig med vare sig syftet med direktiv 2009/133 eller artikel 8 i direktivet. AQ och DN väckte därför talan vid Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) och yrkade att nämnda punkt 130 skulle ogiltigförklaras. De anser att tillämpningen av de nationella bestämmelser som är i fråga i det nationella målet, på grund av denna bristande förenlighet, inte kan tillämpas i händelse av en tvist avseende en gränsöverskridande situation. Detta skulle ge upphov till en omvänd diskriminering, till nackdel för ett fall som deras som är rent internt, i strid med de konstitutionella principerna om likhet inför lagen och likhet inför de offentliga skyldigheterna.

23 Den hänskjutande domstolen har i huvudsak angett att en tolkning av unionsrätten, närmare bestämt artikel 8 i direktiv 2009/133, är nödvändig för att avgöra de mål som anhängiggjorts vid den.

24 Mot denna bakgrund beslutade Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara de två målen och ställa samma frågor i vart och ett av dem till EU-domstolen, vilka har följande lydelse:

”1) Ska bestämmelserna i artikel 8 i direktiv [2009/133] tolkas så, att de hindrar att den kapitalvinst som uppstått vid en överlåtelse av värdepapper som förvärvats genom utbyte och den kapitalvinst för vilket beskattningen uppskjutits regleras genom olika bestämmelser i fråga om beskattningsunderlag och skattesatser?

2) Ska samma bestämmelser i synnerhet tolkas så att de hindrar att de avdrag från beskattningsunderlaget som syftar till att beakta värdepappersinnehavets varaktighet inte medges för den kapitalvinst som varit föremål för uppskjuten beskattning, då denna reglering av beskattningsunderlaget inte gällde vid den tidpunkt då denna kapitalvinst uppstod, och dessa avdrag vad gäller vinsten på överlåtelsen av de värdepapper som förvärvats genom utbyte fastställs utifrån tidpunkten för utbytet och inte tidpunkten för förvärvet av de utbytta värdepappren?”

25 Domstolens ordförande har genom beslut av den 14 november 2018 förenat målen C-662/18 och C-672/18 vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av tolkningsfrågorna

Huruvida tolkningsfrågorna kan tas upp till prövning

26 Det framgår av de handlingar som inkommit till domstolen att omständigheterna i de nationella målen avser transaktioner som rör bolag som är etablerade i en och samma medlemsstat, i förevarande fall Republiken Frankrike. Vad gäller mål C-662/18 har AQ dessutom angett att den transaktion som är i fråga i det nationella målet inte utgör ett utbyte av aktier eller andelar i den mening som avses i direktiv 2009/133, eftersom nämnda transaktion inte inneburit att det förvärvande bolaget har fått majoriteten av rösträttigheterna i det förvärvade bolaget.

27 Samtliga parter som har inkommit med skriftliga yttranden har i huvudsak anfört att den aktuella nationella lagstiftningen löser situationer som inte omfattas av unionsrätten på ett sätt som är förenligt med de lösningar som har valts i unionsrätten, och anser att tolkningsfrågorna kan tas upp till sakprövning.

28 Det ska erinras om att domstolen redan har slagit fast att en begäran om förhandsavgörande kan tas upp till prövning när de faktiska omständigheterna i det nationella målet inte direkt omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, men då unionsbestämmelserna har gjorts tillämpliga genom nationell lagstiftning, vilken, för de lösningar som tillhandahålls för situationer där omständigheterna i alla avseenden är begränsade till en och samma medlemsstat, följer de lösningar som föreskrivs i unionsrätten (dom av den 22 mars 2018, Jacob och Lassus, C-327/16 och C-421/16, EU:C:2018:210, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

29 Dessutom har domstolen funnit att en sådan begäran kan tas upp till sakprövning även i de fall där den unionsrättsliga bestämmelse vars tolkning har begärts enligt nationell rätt ska tillämpas på sådana omständigheter som skiljer sig från dem som föreskrivs i motsvarande bestämmelse i unionsrätten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 oktober 2001, Adam, C-267/99, EU:C:2001:534, punkterna 27–29, och dom av den 7 november 2018, C och A, C-257/17, EU:C:2018:876, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

30 I sådana situationer föreligger det nämligen ett klart EU-intresse av att de bestämmelser eller begrepp som har hämtats från unionsrätten tolkas på ett enhetligt sätt, oberoende av de omständigheter under vilka de ska tillämpas, detta för att i framtiden förhindra olika tolkningar (dom av 22 mars 2018, Jacob och Lassus, C-327/16 och C-421/16, EU:C:2018:210, punkt 34 och där angiven rättspraxis, och dom av den 7 november 2018, C och A, C-257/17, EU:C:2018:876, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

31 I förevarande fall ska det för det första påpekas att tolkningsfrågorna avser tolkningen av unionsrättsliga bestämmelser. För det andra framgår det av de handlingar som inkommit till domstolen att den nationella lagstiftning som är tillämplig i de nationella målen, vilken antagits för att genomföra direktiv 90/434, vilket ersatts av direktiv 2009/133, föreslår lösningar på sådana situationer som dem som är aktuella i dessa mål, som är förenliga med de lösningar som anges i dessa direktiv.

32 Begäran om förhandsavgörande kan således tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

33 Inledningsvis ska det påpekas att de frågor som har hänskjutits för det första enbart avser direktiv 2009/133, som har ersatt direktiv 90/434. Eftersom den aktuella fusionen i mål C-672/18 ägde rum innan det första av dessa direktiv trädde i kraft, ska dock den hänskjutande domstolen genom sina frågor anses ha begärt att domstolen ska tolka såväl direktiv 2009/133 som direktiv 90/434.

34 För det andra, såsom framgår av punkterna 3 och 4 i förevarande dom, har dessa båda direktiv samma syfte och de bestämmelser i direktiv 2009/133 som är relevanta i förevarande mål motsvarar bestämmelserna i direktiv 90/434. De hänvisningar som görs i denna dom till artikel 8.1, 8.4, 8.6 och 8.7 i direktiv 2009/133 ska således förstås som hänvisningar till artikel 8.1 och 8.2 första till tredje styckena i direktiv 90/434. Vidare är domstolens praxis avseende något av dessa två direktiv även tillämplig på det andra.

35 För det tredje framgår det av beslutet om hänskjutande att den skattelagstiftning som är i fråga i de nationella målen leder till att det avdrag som föreskrivs i nationell rätt endast tillämpas på den del av den kapitalvinst som uppkommer vid överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte, detta genom att det är innehavstiden från dagen för utbytet av värdepappren som frånräknas och inte innehavstiden från dagen för förvärvet av de utbytta värdepappren.

36 Således ska den hänskjutande domstolen anses ha ställt frågorna, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 8.1 och 8.6 i direktiv 2009/133 samt artikel 8.1 och 8.2 andra stycket i direktiv 90/434 ska tolkas så, att de i samband med ett utbyte av värdepapper kräver att den kapitalvinst som hänför sig till de värdepapper som har utbytts och vars beskattning har skjutits upp

samt den kapitalvinst som följer av överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte ska behandlas likadant i skattemässigt hänseende vad gäller skattesatsen och tillämpningen av ett skatteavdrag för att ta hänsyn till varaktigheten av innehavet av värdepappren, som den kapitalvinst som skulle ha uppkommit vid överlåtelsen av de värdepapper som innehades före utbytet av värdepappren om detta utbyte inte hade skett.

37 Det kan konstateras att det i de nationella målen inte har gjorts gällande att de berörda skattskyldiga personerna har tilldelat de värdepapper som erhållits i utbyte ”ett skattemässigt värde” som är högre än det som de utbytta värdepappren hade omedelbart före de aktuella utbytena eller att detta skattemässiga värde inte skulle ha beräknats i enlighet med artikel 8.7 i direktiv 2009/133. Av detta följer, såsom framgår av artikel 8.4 i det direktivet, att artikel 8.1 i samma direktiv är tillämplig på dessa transaktioner.

38 Enligt artikel 8.1 i direktiv 2009/133 får vid fusion eller utbyte av aktier eller andelar tilldelningen av aktier eller andelar i det övertagande eller förvärvande bolaget till en delägare i det överlåtande eller förvärvade bolaget i utbyte mot aktier eller andelar i det senare bolaget inte i sig leda till beskattning av inkomst, vinst eller kapitalvinst hos denne delägare.

39 I artikel 8.6 i det direktivet föreskrivs emellertid att tillämpningen av punkt 1 i nämnda artikel inte ska hindra medlemsstaterna från att beskatta den vinst som uppstår vid en senare överlåtelse av de mottagna värdepappren på samma sätt som de beskattar vinst som uppstår vid överlåtelsen av de värdepapper som innehades före förvärvet.

40 I detta avseende har domstolen redan slagit fast att även om artikel 8.1 i nämnda direktiv säkerställer att ett utbyte av aktier eller andelar är skatteneutralt genom att föreskriva att utbytet inte i sig kan ge upphov till beskattning av den vinst som utbytet genererar, innebär emellertid skatteneutralitet inte att vinsten ska undantas från beskattning av medlemsstater med rätt att beskatta den. Den förbjuder endast att utbytet betraktas som den beskattningsgrundande händelsen för beskattningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2018, Jacob och Lassus, C-327/16 och C-421/16, EU:C:2018:210, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

41 Vidare har domstolen preciserat att eftersom direktiv 2009/133 inte innehåller några bestämmelser om lämpliga skatteåtgärder för tillämpningen av artikel 8 i direktivet, har medlemsstaterna, med iakttagande av unionsrätten, ett visst utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller denna tillämpning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2018, Jacob och Lassus, C-327/16 och C-421/16, EU:C:2018:210, punkterna 51 och 52 samt där angiven rättspraxis).

42 I detta sammanhang har domstolen redan slagit fast att en åtgärd som består i att fastställa den kapitalvinst som uppkommer vid utbytet av värdepapper och att skjuta upp den beskattningsgrundande händelsen för beskattningen av vinsten till och med det år den händelse som avslutar uppskjutandet inträffar, utgör ett rent ”tekniskt” medel som, samtidigt som den gör det möjligt att säkerställa medlemsstaternas beskattningsrätt och följaktligen deras ekonomiska intressen, i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2009/133, är förenligt med principen om skatteneutralitet i artikel 8.1 i direktivet, eftersom det leder till att utbytet inte i sig ger upphov till någon beskattning av nämnda vinst (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 mars 2018, Jacob och Lassus, C-327/16 och C-421/16, EU:C:2018:210, punkterna 54 och 55).

43 Den omständigheten att den beskattningsgrundande händelsen för beskattningen av kapitalvinsten på de utbytta värdepappren skjuts upp innebär med nödvändighet att beskattningen av kapitalvinsten följer de skattebestämmelser och den skattesats som var i kraft vid den tidpunkt då den beskattningsgrundande händelsen inträffade, i förevarande fall vid tidpunkten för den senare överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte. Om den aktuella skattelagstiftningen vid denna tidpunkt föreskriver ett system med avdrag för den period under vilken värdepappren innehafts, ska

således också den kapitalvinst vars beskattning har skjutits upp komma i åtnjutande av ett sådant avdragssystem på samma villkor som skulle ha tillämpats på den kapitalvinst som hade realiserats vid överlåtelsen av värdepapper som innehades före utbytet, om detta utbyte inte hade ägt rum.

44 Alla andra åtgärder skulle nämligen gå längre än att vid utbytet enbart fastställa den kapitalvinst som hänför sig till de utbytta värdepappren och kan medföra faktiska negativa skattemässiga konsekvenser vid beskattningen av denna kapitalvinst vid tidpunkten då den beskattningsgrundande händelsen inträffar, i förevarande fall vid tidpunkten för den senare överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte, vilket skulle strida mot principen om skatteneutralitet i artikel 8.1 i direktiv 2009/133.

45 Vad gäller kapitalvinsten på de värdepapper som erhållits i utbyte ersätter dessa värdepapper, såsom framgår av ordalydelsen i artikel 8.6 i direktiv 2009/133, endast de värdepapper som innehades före utbytet. Den kapitalvinst som följer av utbytet och vars beskattning har skjutits upp och den kapitalvinst som uppkommer vid överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte ska således erhålla samma skattemässiga behandling och i synnerhet samma skattemässiga avdrag som skulle ha tillämpats på den kapitalvinst som skulle ha realiserats vid överlåtelsen av de värdepapper som innehades före utbytet, om detta utbyte inte hade ägt rum.

46 Denna bedömning påverkas inte av målet att skydda medlemsstaternas finansiella intressen. Dessa intressen, såsom framgår av artikel 8.6 i direktiv 2009/133, begränsar sig nämligen till att ta ut en skatt som motsvarar den som de skulle ha haft rätt till om utbytet inte hade ägt rum.

47 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågorna besvaras enligt följande. Artikel 8.1 och 8.6 i direktiv 2009/133 samt artikel 8.1 och 8.2 andra stycket i direktiv 90/434 ska tolkas så, att de i samband med ett utbyte av värdepapper kräver att den kapitalvinst som hänför sig till de värdepapper som har utbytts och vars beskattning har skjutits upp samt den kapitalvinst som följer av överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte ska behandlas likadant i skattemässigt hänseende vad gäller skattesatsen och tillämpningen av ett skatteavdrag för att ta hänsyn till varaktigheten av innehavet av värdepappren, som den kapitalvinst som skulle ha uppkommit vid överlåtelsen av de värdepapper som innehades före utbytet av värdepappren om detta utbyte inte hade skett.

Rättegångskostnader

48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i de nationella målen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Artikel 8.1 och 8.6 i rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan, samt artikel 8.1 och 8.2 andra stycket i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater ska tolkas så, att de i samband med ett utbyte av värdepapper kräver att den kapitalvinst som hänför sig till de värdepapper som har utbytts och vars beskattning har skjutits upp samt den kapitalvinst som följer av överlåtelsen av de värdepapper som erhållits i utbyte ska behandlas likadant i skattemässigt hänseende vad gäller skattesatsen och tillämpningen av ett skatteavdrag för att ta hänsyn till varaktigheten av innehavet av värdepappren, som den kapitalvinst som skulle ha uppkommit vid överlåtelsen av de värdepapper som innehades före utbytet av värdepappren om detta utbyte inte hade skett.

Underskrifter